

Obsah

- 1/ „Machine à émouvoir“: překračování hranic, purifikace a estetika nesmírnosti 13
- 2/ Antiklasickost – kánon – antikánon: manýrismus, baroko a česká avantgarda 43
- „Patologické ismy“ – „formalistické blouznění“:
antimodernistická kritika manýrismu, baroka a avantgardy 45
- „Subjektivně zvolit a uplatňovat stupeň reality“:
antimimetičnost, inovace, imaginace 48
- 3/ Manýrismus a baroko: pokus o vymezení problematických terminologicko-koncepčních pojmu 58
- Uměl(eck)ost, archaičnost a/jako modernost 64
Konstrukce a montáž: manýrismus jako metoda 66
- Antiteticnost a „zdvojená struktura“, manýrismu jako problému relací 69
- Baroko: „zdvočelý dialekt renesance“ nebo nadčasově epochální metastyl? 71
- Barokní „hlad a žízně senzací“ a nekonečné řasení záhybů 74
- „Průlomy do transcendentální dimenze“ subjektivity v baroku
a fenomenologii (Leibniz, Husserl, Fink) 78
- 4/ „Le monde à deux étages“: fenomén dvojího světa mezi hmotou a beztěží, transparencí a opakností, povrchem a hloubkou 94
- „Gravitas æris“: živý prostor, luminozita, transparency 105
Skleněná „dýchající“ membrána a duchovní „prostor prostoru“ 114
- Pulverizace a purifikace světa: artificialismus a purismus 121
- Extáze a katarze hmoty: „Hladká tržná rána“
v tkání textu/ry (Halas, Weiner) 128
- Nikde – Všude / Nikdo – On: Halasova básnická teologie negativity 140
- „Tělo má více, více těl“: zhmotnění nehmotného a slovo (a tělo)
jako „objet ambigu“ a „verbal icon“ (Holan, Reynek) 145

- 5/ Nekonečný smutek hmoty a jeho emblémy: náhrobky, elegie,
„bludiště kamení“ (Rykr, Součková, Biebl) 185
- Svět „ve zdání hry“: Rykrovo *diabolo* – Finkův *symbolon* 186
„Až nezbude nic“: čas, mortifikující operátor světa 188
- 6/ „Pohybujeme se přece v rámci fenomenologické redukce“:
barokní rám a „uzávorkování“ avantgardy 197
- Rám jako „uzávorkování“ objektivní skutečnosti
a neutralizace okolního světa 198
- Rám, taktilita, vizualita 199
- Oslepení a „Medusin efekt“ reprezentace 206
- Prázdný rám – neviditelný obraz 210
- 7/ „Jít dále do duchovní oblasti!“: Teigova teorie „vnitřního modelu“
a jeho návrat k Maxu Dvořákovi 219
- „Spirituální funkce umění“, autointencionalita
a „maximální emocionálnost“ 220
- „Vnitřní syžet“ – „vnitřní osud člověka“: Teigův Grünwald,
Kubišta, Štyrský mezi barokem a surrealismem 224
- 8/ „Subjektivní prožitek čtvrté dimenze“: Svetozar Nevole jako typ
manýristického badatele a jeho fenomenologie alterovaného vnímání
jako forma transcendentální redukce 240
- Nevoleho fenomenologie „subjektivních jevů optických“ 242
„Zborcení optického světa vjemů do subjektivní čtyřrozměrnosti“ 249
„Cítím jakýsi odstup od světa“: posedlost skrytou skutečností 256
Husserlova transcendentální redukce a Nevoleho fenomenologie
subjektivního prožívání a tvoření světa 264
- 9/ Ikonoklasmus a morfoklasmus (filmových) obrazů 282
- 10/ Chiasmatické znaky lásky jako esenciální znaky umění:
symetrie, inverze a zrcadlení nepodobných podobností
ve filmu *Brokeback Mountain* a v mentalitě jeho hrdinů 286

Datum: přízrak opakování neopakovatelného	292
Otisk a stopa: „krev jako spektrální substance žádostivosti“	297
„He could hardly speak“: mlčení, nevyslovitelnost, nepojmenovatelnost	303
Tragičtí pastýři: poskvrnění, oběť, smíření	307
Kůň a jeho jezdec	310
„Doširoka rozevřená náruč sepulkrální paměti“: smrt, text, obraz	313
Oheň, zapálení, světlo: lucidní těla a lucidní duše	316
II/ Manýrismus, baroko a žádný konec	
Soupis literatury	366
Seznam vyobrazení	387
Jmenný rejstřík	391